

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

קיא.

א"ר"ק בלישטר"א
[בלישטר"א]. קשת
אפקית.

רבנו הגנאל

אמר ר' יוחנן כל המווג
מצטרף ואפי' מים והני
מילי חמימי לנו קרימי או
קרימי לנו חמימי. ארבעה
דברים העושה אותן דמו
בריאשו. הנפנה בין דקק
לכותל, והעובר בין ב'
דקלים, והעובר על מים
שפוכין ואפי' שפכתו בתו.
השוהה מים שאולין, ולא
אמרן אלא ששיליהו קטן
בדברא [אבל ששיליהו
גדול] או קטן במתא, או
חמרא ושכרא לית לן בה.
תרי דפסקיהו נדה, אם
תחלת נדה היא הורגת
אחד מהן, ואם סוף נדה
היא עושה מריבה ביניהם,
מאי תקנתיהו נפתח באל
ונסיים באל. יש מי שאומר
יפתח פסוק באל ויסיים
באל כגון אל מוציאם
ממצרים עד מה פעל אל.
יש מי שאומר לא אלא
יפתח אל [אלהים] ה'
הצילני מכל רע ומכל גוק
וחלי ובידך כח וגבורה כי
אתה אל. וכן נפתח [בלא]
ויאמר לו תטשני אלהי
ולא תעונו שמרני כאישון
בת עין מלא שאלותי ותן
לי בקשותי טרם אקראך
קדים ומשמש אחד ליה
רוח זנונים. אי איהו קדמה
ומשמש אחד לידיה
רוח זנונים. מאי תקנתיה
נימא הכי שופך בוה על
נדיבים וגוי.

נפתח בא"י פי' רש"י אל מולאים ממזרים ונפתח בלא לא אש
אל ויכוז ואט"ג *דאסור להתרפרות צדברי מורה להגן
שכי ויהא דלמרי צפ' זמה אשה [שבת דף קז]. לאישתא אמירתא לישקול
סכינא וכי' ולימא ויאמר משה אסורה נא ואלרעה וגו' משום סכנה
שכי ור"ח פי' נפתח בלא לימא הכי
אל אלהים ה' הצילנו מכל רע ומכל
נוק אשר צידך כח וגבורה כי אתה
אל ונפתח בלא לא מטשני אלהי ולא
מעזני שמרני כאישון בת עין טרם
אקרא מענני ואל תאמר לא:

אם תחלת נדה היא הורגת. יש
מפרש אס עושה להן כישוף:
ואזיל

על מים שפוכין ואפילו שפכתו אשתו בפניו הנפנה בין דקק לכותל לא אמרן
אלא דלית ליה ארבע אמות אבל אית ליה ארבע אמות לית לן בה וכי לית ליה
ארבע אמות לא אמרן אלא דליכא דירכא אחרנא אבל איכא דירכא אחרנא
לית לן בה והעובר בין שני דקלים לא אמרן אלא דלא פסקניהו רשות הרבים
אבל פסקניהו רשות הרבים לית לן בה השותה מים שאולין לא אמרן אלא
דשיליהו קטן אבל גדול לית לן בה ואפילו ששיליהו קטן נמי לא אמרן אלא
בשדה דלא שכחי אבל בעיר דשכחי לית לן בה ואפילו בשדה נמי לא אמרן
אלא מיא אבל חמרא ושיכרא לית לן בה והעובר על מים שפוכין לא אמרן אלא
דלא אפסקניהו בעפרא ולא תף בהו רוקא אבל אפסקניהו (ה) או תף בהו רוקא
לית לן בה ולא אמרן אלא דלא עבר עלייהו שימשא ולא עבר עלייהו שיתין
ניגרי א' אבל עבר עלייהו שימשא ועבר עלייהו שיתין ניגרי לית לן בה ולא
אמרן אלא דלא רכיב חמרא ולא סיים מסני אבל רכיב חמרא וסיים מסני לית
לן בה וה"מ היכא דליכא למיחש לכשפים אבל היכא דאיכא למיחש לכשפים
אע"ג דאיכא כל הני חיישינן (ו) וההוא (ז) גברא דרכיב חמרא וסיים מסני וגמוד
מסאניה וצוו כרעיה ת"ר שלשה אין ממצעין ולא מתמצעין ואלו הן הכלב
והדקל והאשה וי"א אף החזיר וי"א אף הנחש ואי ממצעין מאי תקנתיה אמר
רב פפא נפתח באל ונפסיק באל א"נ נפתח בלא ונפסיק בלא הני בי תרי דמצעא
להו אשה נדה אם תחלת נדתה היא הורגת א' מהן אם סוף נדתה היא מריבה
עושה ביניהן מאי תקנתיה נפתח באל ונפסיק באל הני תרי נשי דיתבן בפרשת
דרכים חדא בהאי גיסא דשביילא וחדא באידיך גיסא ומכוונן אפיהו להדרי
ודאי בכשפים עסיקן מאי תקנתיה אי איכא דירכא אחרנא לזייל בה ואי ליכא
דירכא אחרנא אי איכא איניש אחרנא בהדיה נינקטו לדידיהו בהדי הודי
וניחלפו ואי ליכא איניש אחרנא נימא הכי אגרת אזלת אסיא בלוסיא מתקטלא
בחיק קבל האי מאן *דפגע באיתתא דסלקא דסלקא מטבילת מצוה אי איהו
קדים ומשמש אחדא ליה לדידיה רוח זנונים אי איהי קדמה ומשמש אחדא
לה לדידה רוח זנונים מאי תקנתיה *לימא הכי *שופך בוה על נדיבים ויתעם
בתווהו לא דרך א"ר *יצחק מאי דכתיב יגם כי אלך בגי'א צלמות לא אירא רע
כי אתה עמדי זה הישן בצל דקל יחידי ובצל לבנה ובצל דקל יחידי לא אמרן
אלא דלא נפיל טולא דחבריה עילויה אבל נפל טולא דחבריה עילויה לית לן
בה אלא הא דתניא הישן בצל דקל יחידי בחצר והישן בצל לבנה דמו בראשו
היכי דמי אי לימא דלא נפל טולא דחבריה עילויה אבל בשדה נמי אלא
לאו שמע מינה בחצר אף על גב דנפיל טולא דחבריה עילויה שמע מינה
ובצילה של לבנה לא אמרן אלא במערכת אבל במדינתא לית לן בה
האי

דקל לכותל משום הכי מוקא ליה: אלא דליכא דירכא אחרנא. שמהא שידא יכולה להלך בו
דרכשוי צא זה בגבוהה והפקודה את דרכה והאכי מוקא ליה: אלא פסקניהו. דשכחי רבים לית ליה רשות להזיק פירו' לגזול את הרבים:
ולא אמרן. דשוריה על המים אלא צדה מלא ומסרה מלא דפסקניהו צעפרא. שלא פיר עילין עפר: גמוד
מסאני. ומכוון המנעלים: וזו כרעיה. יבשו רגליו: לא ממלעין. לא יעברו בין אנשים: ולא מסמלעין. ולא יעברו אש אחד בין שני
כלבים בין שתי נשים בין שני דקלים: נפתח באל ונסיים בלא. אל מולאים ממזרים וגו' עד מה פעל אל [במדבר כג]: נפתח בלא
ונסיים בלא. לא אש אל ויכוז וגו' עד ולא יקימנה [שם]: הורגת אחד מהן: שמוקתן זמה שעברה ביניהן: אגרס אולא אוסיא בלוסיא.
אותן שדים שאבת עוסקות בהן ככשפים: מסקלעין בחיק קבל. כבר הן הרוגים הן כחלים כמו ומחי קבלו"ך שמע רבינו מרבו וכו' מפי
רבינו גרשום ז"ל: אגרס. היא אגרת בת מחלת שם שידא: דקל יחידי. שאין דקל אחר סמוך לו: בלא של לבנה. אי נמי ההולך בלילה
כשהלבנה זורחת והוא הולך בלילה ורחת שדרך השדים להלך בלילה וזמן שהלבנה זורחת מתייראין לילך במקום האור והולכין במקום האל:
טולא דחבריה. אם יש דקל אחר סמוך לו מסתלקת השידא לדקל אחר ואינה מויתקת: בחצר. שהמקום כר שאין לה דרך לנטות ימין ושמהל
ושוריה עליו ומויתקת: ובלילה של לבנה לא אמרן אלא צעפרא. היינו צפוק החודש שהלבנה זורחת ומזרח ואם שוכב אצל כותל ללד
המערב הוא הלך צעפרא: אלא צעפרא. היינו תחלת החודש שהלבנה זורחת ומערב ועושה כל צמורה כגון ששוכב אצל כותל מצד המזרח:
דמפני

חזן ממים. מווגים כגון קרימי בחמימי וחמימי בקרימי דמילא לא
מויגא היא ואם היה שותה בתחלה יין אין אלו מטטרפות לו: ולא
אמרן. (ט) מים מווגין אין מטטרפיין ליין מווג: ארבעה דברים. כולן
משום רוח רעה: אלא דלא הוי ד' אמוס. דלא שציק רווחא [לשידא]
לעבור בין דקל לכותל משום הכי
מוקא ליה: אלא דליכא דירכא
אחרנא. שמהא שידא יכולה להלך
בו דרכשוי זה צא בגבוהה והפקוד
דרכה והאכי מוקא ליה: ולא אמרן.
לרוח רעה שורה על המים אלא צעיר
המקום כר הן שואלין ושורה עליהן.
לישנא אחרנא דשכי עלייהו אלא צדה
דלא שכחי מלא דמסרה נפשה לזאוקא:
דלא אפסקניהו צעפרא. שלא פיר
עילין עפר: גמוד מסאני. ומכוון
המנעלים: וזו כרעיה. יבשו רגליו:
אין ממלעין. לא יעברו בין שני
כלבים בין שתי נשים בין שני דקלים: נפתח באל ונסיים
בלא. אל מולאים ממזרים [במדבר כג]
כי לא נחש ציעקב וגו' עד מה פעל
אל: נפתח בלא ונסיים בלא. לא אש
אל עד לא יקימנה [שם]: הורגת אחד
מהן. שמוקתן זמה שעברה ביניהן:
אגרס אולא אוסיא בלוסיא. אותן
שדים שאבת עוסקות בהן: מסקלעין
בחיק קבל. כבר הן הרוגים בחלים: חיק
קבל א"ר"ק בלישטר"א. כמו ומחי קבלו

יתן [בתרבותיו] [בביתומוקא] [יחזקאל
כו] מפי המורה [א] הגמ' ומקרא אשכ
שמע מפי רבו: דקל יחידי. שאין
דקל אחר סמוך לו אלא כשיש דקל אחר
מסתלקת השידא לדקל האחר ואינה
מויתקת: בחצר. שהמקום כר ואין לה דרך
לנטות ימין ושמהל שוריה עליו ומויתקת:
האי
רשבו"ם
חזן. ומקרימי בחמימי וחמימי בקרימי
דהא לא מויגא היא דמין במיני' יניחו
מה לי קרימי ומה לי חמימי מ"מ מין
א' הוא ושם א' הוא ושם שמה בתחל'
יין מווג אין אלו מטטרפות לו: אמר
רב פפא לא אמרן כו'. אדר' יוחנן
קאי דלמר אפילו מים ובא רב פפא
לפרש לא אמרן דמנטרפיין אלא קרימי
בחמימי וחמימי בקרימי דהיהא חשיב
ר' יוחנן מווג אבל חמימי לגו חמימי
וקרימי לגו קרימי דלכולי עלמא לא
מיקרי מווג ולא מטטרפי: ארבעה
דברים כו'. משום רוח רעה ולקמן
מפרש להו חדא חדא: אלא דלא הוי

(א) ע"י צפכש"י נדה ה.
ד"ה דמו"ן (ב) ע"י לקמן
ק"מ, (ג) ז"ל כההוא,
(ד) ע"י מוס' ז"מ פה.
ד"ה יחיד אשערי טיבילה,
(ה) ע"י ש"ן י"ד סוף
ס"י קת"ל, (ו) כמ"ה: דמים
כמיים, (ז) יחזקאל כו,

תורה אור השלם

1. שפך בוה על נדיבים
ויתעם בחדוה לא דרך.
תחלים ק"מ
2. גם כי אלך בגי'א
צלמות לא אירא רע בי
אתה עמדי שפכין
וגמשנתך הפחד ירחמיני:
תחלים כ"ד

הגהות הב"ח

(א) גמ' אכל אפסקיח
בעפרא או תף: (ב) שם
דהרוא נכדא כרעי:
(ג) רש"י ד"ה ולא אמרן
דמים מווגין מטטרפיין
כ"ל ומינת אין נממק:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נפתח בו. ואף
על גב דאסור להתרפרות
בר"ת. שפעת טו ע"ב:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] רש"י ד"ה חיק. בל
מקום שזכיר רש"י המורה
הוא רבו על רש"י כן מוכח
בגליון רש"י ב"ה חיק קבל
וכי' ולשון הכשפים שם
ב"ה מתקלעין וכו' ומס
לגמוד נמי דרבי דרבי של
רש"י היה רבינו גרשום: